

ΕΘΝΙΚΟ ΚΑΙ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

NATIONAL AND KAPODISTRIAN UNIVERSITY OF ATHENS

ΤΜΗΜΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

DEPARTMENT OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORT SCIENCE

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

«ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΣΤΗΝ ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ»

SCIENTIFIC CONGRESS

"RESEARCH AND APPLICATIONS IN SPORTS SCIENCE"

ΑΘΗΝΑ

6 - 8 ΜΑΙΟΥ 2011

ATHENS, GREECE

MAY 6 - 8, 2011

ΒΙΒΛΙΟ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ

BOOK OF ABSTRACTS

Η εργασία αυτή μελετά τη διαδικασία αναβίωσης του χορευτικού δρωμένου του Αναστεναριού στο Κωστί της Βουλγαρίας από τη σημερινή κοινοτική αρχή. Η προσπάθεια της κοινοτικής αρχής για την αναβίωση του συγκεκριμένου δρωμένου επιχειρήθηκε τον Αύγουστο του 2009, μετά δηλαδή από 96 χρόνια. Η χρονική αυτή περίοδος του Αυγούστου είναι έξω από την καθορισμένη για αιώνες τέλεση του εθίμου, που πραγματοποιείται στις 21 Μαΐου κατά την εορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης ακόμα και σήμερα στους τόπους που εγκαταστάθηκαν οι Κωσιτιλίδες πρόσφυγες. Η κοινοτική αρχή θεώρησε ότι ο χορός της φωτιάς, ως βασικό στοιχείο της αναστενάρικης λατρείας που εξάπτει τη φαντασία και υπόσχεται συγκινήσεις, μπορεί να μετατραπεί σε τουριστικό πόλο έλξης προβάλλοντας επίσης την τοπική πολιτισμική ταυτότητα χαρίζοντας την εικόνα του εξωτικού Άλλου. Η συλλογή των στοιχείων βασίστηκε στην επιτόπια εθνογραφική έρευνα (παρατήρηση, συνέντευξη) σε συνδυασμό με γραπτές πηγές. Από την ανάλυση των δεδομένων διαφαίνεται το πώς οι επινοήσεις μπορεί να αποβούν αναποτελεσματικές ελλείψει της θρησκευτικής ιδεολογίας και του αξιακού συστήματος που χαρακτηρίζει την αναστενάρικη λατρεία. Χουρμουζιάδης Α., Περὶ των αναστεναρίων και άλλων τινών παραδόξων εθίμων και προλήψεων, *Εν Κωνσταντινουπόλει 1873*, Ρωμαίος Κ., «Λαϊκές λατρείες της Θράκης», *Αρχαίο Θράκης*, (1944-45), τομ. 11: 1-131, Μέγας Γ., «Τα αναστενάρια του 1962 εις Αγίαν Ελένην Σερρών», (1962), *Λαογραφία τομ. Κ'*: 552-527.

264. ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΧΟΡΟΙ ΤΗΣ ΚΕΦΑΛΟΝΙΑΣ: ΔΥΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΠΟΡΕΙΕΣ. Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΦΑΡΑΚΛΑΤΑ

ΚΟΣΜΑΤΟΥ Β. ΤΕΦΑΑ ΑΘΗΝΩΝ

Στην παρούσα εργασία εξετάζεται η χρονική συνοδοιπορία και συνύπαρξη των τοπικών χορών της Κεφαλονιάς και των αντίστοιχων τραγουδιών τους, με ιδιαίτερη αναφορά στο χωριό Φαρακλάτα. Τα κύρια μεθοδολογικά εργαλεία άντλησης ερευνητικού υλικού αποτελούν η προφορική ιστορία και η συμμετοχική παρατήρηση. Τα τοπικά τραγούδια, «ρίμ(ν)ες» ή «λιανοτράγουδα» ή «τραγουδάκια» όπως αποκαλούνταν και αποκαλούνται από τους εντόπιους κατοίκους, απέδιδαν περίπου μέχρι τα μέσα του εικοστού αιώνα ένα δυναμικό παρόν στη συνοδεία των τοπικών χορών και αποτελούσαν αναπόσπαστο μέρος της χορευτικής διαδικασίας. Σήμερα όμως συναντάται ο σχεδόν ολοκληρωτικός αφανισμός των «ριμνών» ενώ οι τοπικοί χοροί συνεχίζουν να εκτελούνται συνοδευόμενοι μόνο από οργανική μουσική. Κύρια αίτια των ανωτέρω αλλαγών αποτελούν ιστορικές συγκυρίες, απρόβλεπτα καταλυτικής σημασίας συμβάντα (σεισμός 1953) και κοινωνικές μεταβολές όπου στο σύνολό τους επηρέασαν εκτός άλλων κοινοτικά δεδομένα και προσωπικές σχέσεις. Γκέφου-Μαδιανού, Δ. 1999, *Πολιτισμός και Εθνογραφία Από τον Εθνογραφικό Ρεαλισμό στην Πολιτισμική Κριτική*, Ελληνικά γράμματα, Αθήνα. Thompson, P., 2002, *Φωνές από το παρελθόν Προφορική Ιστορία*, Επιμ. Μπάδα, Κ.-Μπουσχοτέν, Ρ.Β., Πλέθρον, Αθήνα. Τσαγγαλάς Κωνστ. Δ. 1981, «Προβλήματα και απόψεις για την έρευνα του δημοτικού τραγουδιού στο φυσικό του περιβάλλον. Η ζωή, η λειτουργία και η κοινωνική θέση των δημοτικών τραγουδιών μέσα σε μια ελληνική κοινότητα», *Ανθρωπολογικά* 2, 55-73. 1988, *Το Δημοτικό τραγούδι και οι κοινωνικές του διαστάσεις Α'*, Ιωάννινα. Μοσχόπουλος, Γεωργ. Ν. 1988, *Ιστορία της Κεφαλονιάς Τόμοι Α' και Β'*, Κέφαλος, Αθήνα.

3) ΠΡΟΠΟΝΗΤΙΚΟ ΠΕΔΙΟ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ Π1

219. Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΉ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΥΣ ΤΥΠΟΥΣ ΣΕΤ ΣΤΗΝ ΠΕΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗ.

ΔΡΙΚΟΣ Σ., ΒΑΓΕΝΑΣ Γ., ΚΟΥΝΤΟΥΡΗΣ Π. ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ

Στην Πετοσφαίριση είναι απαραίτητο από πλευράς τεχνικής και τακτικής να γνωρίζουμε ποιες τεχνικές δεξιότητες επηρεάζουν την απόδοση (Eom & Schutz, 1992). Ειδικά στα σετ με μικρή διαφορά πόντων μεταξύ των αντιπάλων ομάδων ανδρών υψηλού επιπέδου η επίθεση είναι η σημαντικότερη τεχνική δεξιότητα (Dríkos & Vagenas, 2011). Η παρούσα έρευνα αξιολόγησε τις διαφορές επίδρασης βασικών δεξιοτήτων συγκρίνοντας την αγωνιστική απόδοση νικητριών και ηττημένων ομάδων σε όλους τους τύπους των σετ. Τα δεδομένα προήλθαν από 175 σετ του Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος Ανδρών (2009). Αναλύθηκαν 12 δείκτες απόδοσης (%) από τέσσερις δεξιότητες: επίθεση, σερβίς, υποδοχή, μπλοκ. Η ανάλυση cluster εξήγαγε τρεις τύπους σετ (διαφορά): αμφίροπα (2 πόντοι), ισοροπημένα (3-5 πόντοι), άνισα (>5 πόντοι). Λόγω των ακραίων κατανομικών λοζοτήτων σε 11 από τις 12 μεταβλητές (K-S, $p < 0,05$) η στατιστική ανάλυση έγινε με τον παραμετρικό έλεγχο σύγκρισης διάμεσων τιμών (Wilcoxon). Οι έλεγχοι Wilcoxon έδειξαν ότι 9 δείκτες βγήκαν σημαντικοί ($p < 0,05$) για όλα το σύνολο των δεδομένων και για τα άνισα σετ, 6 δείκτες για τα ισοροπημένα σετ και ένας δείκτης για τα αμφί-

ροπα σετ. Οι νικήτριες ομάδες είχαν σημαντικά μεγαλύτερο ποσοστό άμεσων πόντων από την επίθεση από ότι οι ηττημένες ($p < 0,001$). Συμπεράσματα. Επιβεβαιώνεται η προπονητική προτεραιότητα ανάπτυξης των επιθετικών ικανοτήτων των αθλητών ανδρικών ομάδων υψηλού επιπέδου (Zetou et al., 2007; Marelic et al., 2004). Drikos & Vagenas (2011), IJPAS, 11, 85-95. Eom & Schutz (1992), RQES, 63(1), 11-18. Marcelino et al. (2009), JSSM, 8, 352-356. Marelic et al. (2004), Kinesiology, 36 (2004), 77-82. Zetou et al. (2007). JQAS, 3.

51. Η ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΞΙΟΤΗΤΩΝ ΜΕΣΩ ΠΡΟΠΟΝΗΣΗΣ ΙΔΙΟΔΕΚΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑΣ ΣΕ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΕΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ

**ΜΠΕΚΡΗΣ ΕΥ., ΚΑΧΡΙΜΑΝΗΣ Γ. ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ,
ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΟΣ Κ. ΓΕΝ. ΝΟΣΟΚ. ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ, ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ**

Σκοπός της παρούσας μελέτης ήταν να διερευνηθεί η επίδραση ενός προγράμματος προπόνησης ιδιοδεκτικότητας και ισορροπίας, διάρκειας 10 εβδομάδων, στη βελτίωση του επιπέδου συγκεκριμένων τεχνικών ποδοσφαιρικών δεξιοτήτων σε ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές. Στη μελέτη συμμετείχαν 29 ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές, Την πειραματική ομάδα αποτέλεσαν 15 ποδοσφαιριστές ηλικίας $16,83 \pm 0,24$ ετών, ενώ την ομάδα ελέγχου 14 ποδοσφαιριστές ηλικίας $16,60 \pm 0,22$ ετών. Για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας του προγράμματος πραγματοποιήθηκαν τεστ τεχνικών δεξιοτήτων πριν και μετά την εφαρμογή του προπονητικού προγράμματος. Για τη στατιστική επεξεργασία των δεδομένων πραγματοποιήθηκε ανάλυση διακύμανσης με επαναλαμβανόμενες μετρήσεις κατά ένα παράγοντα. Το επίπεδο σημαντικότητας τοποθετήθηκε στο $\alpha = 0,05$. Ευρέθησαν στατιστικά σημαντικές βελτιώσεις στις δεξιότητες του ελέγχου της μπάλας στον αέρα "jug 200" ($p = 0,002$), "jug body 1" ($p = 0,005$) και "jug body 2" ($p = 0,009$) καθώς και στην κοντινή ($p = 0,009$) και τη μακρινή μεταβίβαση ($p = 0,022$). Η προπόνηση ιδιοδεκτικότητας και ισορροπίας διαφαίνεται πως δημιουργεί υψηλότερα επίπεδα τεχνικής ικανότητας στους ερασιτέχνες ποδοσφαιριστές και είναι σκόπιμο να διερευνηθεί περαιτέρω η αποτελεσματικότητα της με την εφαρμογή προγραμμάτων με διαφορετικά χαρακτηριστικά (συχνότητα, ποσότητα, είδη ερεθισμάτων) σε όλα τα αγωνιστικά επίπεδα και ηλικίες. Paillard, et al. (2006). Postural Performance and Strategy in the Unipedal Stance of Soccer Players at Different Levels of Competition. Athl Train. 2006; 41(2): 172-176. Rösch, et al. (2000). Assessment and Evaluation of Football Performance. Am J Sports Med 2000; vol. 28 no. suppl 5 S-29-S-39. Jakobsen et al. (2010). The effect of recreational soccer training and running on postural balance in untrained men. European Journal of Applied Physiology 2010; Volume 111, Number 3, 521-530.

24. ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΙΚΑΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΤΩΝ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΜΕ ΑΜΑΞΙΔΙΟ

ΖΑΧΑΡΑΚΗΣ Ε., ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ Ν. ΤΕΦΑΑ, ΕΚΠΑ

Οι αθλητικές δραστηριότητες ατόμων με κινητικές αναπηρίες (ΑΚΑ) παρουσιάζουν μεγάλη ανάπτυξη τα τελευταία χρόνια, ενώ ιδιαίτερα η καλαθοσφαίριση με αμαξίδιο θεωρείται ένα από τα δημοφιλέστερα και πιο εντυπωσιακά αθλήματα. Οι ερευνητές κατά την αξιολόγηση της απόδοση των φυσιολογικών και τεχνικών χαρακτηριστικών των ΑΚΑ, προσάρμοσαν δοκιμασίες που εφαρμόζονται για την αξιολόγηση των ατόμων χωρίς κινητικές αναπηρίες (Vanlandewijck et al., 1999, Brasile 1996a). Επιπρόσθετα, οι διαφορετικού τύπου αναπηρίες, υποχρέωσαν την παγκόσμια ομοσπονδία καλαθοσφαιριστών με αμαξίδιο (I.W.B.F), να θεσπίσει βαθμό ταξινόμησης (classification) για κάθε ΑΚΑ (1-4.5), σύμφωνα με την ικανότητα εκτέλεσης κατά τον αγώνα. Σκοπός της παρούσας έρευνας είναι να αξιολογήσει τις τεχνικές ικανότητες Ελλήνων καλαθοσφαιριστών υψηλού επιπέδου και να συγκρίνει τις επιδόσεις τους σε σχέση με το βαθμό ταξινόμησης. Δέκα τέσσερις Έλληνες καλαθοσφαιριστές με αμαξίδιο, μέλη της εθνικής ομάδας, εκτέλεσαν έξι δοκιμασίες στο γήπεδο. Συγκεκριμένα αξιολογήθηκαν σε: (α) ελιγμό με μπάλα, (β) διείσδυση και βολή, (γ) ελεύθερες βολές, (δ) ελιγμό με μπάλα και εμπόδια, (στ) μεταβίβαση ακριβείας και (ζ) μακρινή μεταβίβαση. Οι δοκιμαζόμενοι με υψηλό βαθμό ταξινόμησης (ΥΒΤ) παρουσίασαν καλύτερες επιδόσεις συγκριτικά με αυτούς με χαμηλό βαθμό (ΧΒΤ), μόνο στη δοκιμασία του ελιγμού με μπάλα με εμπόδια ($p < 0,001$), ενώ στις υπόλοιπες πέντε δοκιμασίες δεν εμφανίστηκαν διαφορές. Τα αποτελέσματα είναι συνεπή με την διεθνή βιβλιογραφία. Οι Έλληνες καλαθοσφαιριστές παρουσίασαν χαμηλότερες επιδόσεις συγκριτικά με αυτούς άλλων κρατών όπου η καλαθοσφαίριση είναι περισσότερο διαδεδομένη. Οι διαφορά μεταξύ ΥΒΤ και ΧΒΤ στη δοκιμασία ελιγμού με μπάλα δικαιολογείται από την έλλειψη κοιλιακών μυών των ΧΒΤ, ενώ επηρεάζονται και από τα χρόνια ενασχόλησης πριν από το χρονικό σημείο του τραυματισμού. Vanlandewijck, Y.C., Daly, D.J. & Theisen, D.M. (1999) Field test evaluation of aerobic, anaerobic, and wheelchair basketball skill performances. Int J Sports Med, 20, 548-54. Brasile, F. (1996a). Wheelchair basketball skills proficiencies versus disability Classification. Adapted Physical Activity Quarterly, 3, 6-13.

19. ΕΛΕΓΧΟΣ ΕΓΚΥΡΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑΣ ΜΕΤΑΒΙΒΑΣΗΣ ΣΕ ΝΕΑΡΟΥΣ ΚΑΛΑΘΟΣΦΑΙΡΙΣΤΕΣ